

Dnr: 511-10892-2004

**Bevarandeplan för Natura 2000-område Nynäs, SE0220126,
Nyköping och Trosa kommuner.**

Administrativa data

Natura 2000-kod: SE0220126

Områdets namn: Nynäs

Totalareal: 1837,6 ha

Upprättad av: Länsstyrelsen i Södermanlands län

Fastställd av länsstyrelsen: 2007-12-18

Områdestyp: pSCI-område enligt habitatdirektivet.

Status: Godkänt av regeringen 1998-01-22

Ägandeförhållanden: Södermanlands läns landsting.

Skyddsform, beslut: Naturreservat

Fastighetsbeteckning: Nynäs 1:1, 1:2, Nyckelby 1:1, Långmaren 1:1, Litselby 2:1,
Kvarnby 1:2, Fjällen 1:1, Unnekroka 1:1, 1:2, Ogensjö 2:1

Ekonomiskt kartblad, 1: 20 000: 9H25, 9H28, 9H45, 9H48

Innehållsförteckning

Ingående Naturtyper enligt habitatdirektivet	3
Ingående arter enligt habitatdirektivet	4
Bevarandesyfte	4
Bevarandemål.....	5
Beskrivning av naturtyper och arter i området.....	8
Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?.....	11
Gällande regler	14
Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus	14
Bevarandeåtgärder med tidplan*	19
Uppföljning av bevarandemål.....	21
Rödlistade arter och direktivarter.....	22

Karta – översikt

Karta - naturtypsavgränsningar

Områdesbeskrivning

Natura 2000-området Nynäs är beläget i Nynäs naturreservat vid kusten i Trosa kommuns södra del och i Nyköpings kommuns nordöstra del. Delar av naturreservatet ingår inte i Natura 2000. Riksväg 219 mellan Vagnhärad och Nyköping utgör en del av Natura 2000-områdets yttre gräns. Området är mycket mångformigt och innefattar en lång rad olika naturtyper. Kanske är den södra delen genom sin närhet till havet den mest attraktiva ur friluftslivets synpunkt. Här finns både bad- och båtplatser och ett antal strövstigar i vacker kustnatur. Här finns också botaniska värdefulla lund- och hållmarksområden betingade av ortsnära kalkförekomster och ett tidigare hagmarksbruk där lövskogen gynnats på barrträdens bekostnad.

Stäcksö längst i söder är till stor del bevuxen av lövskog med hassel med stråk av sumpskog. Kalkrika bergklackar med en rik örtflora av torrängstyp uppträder i norra delen. Furholmen är en betad halvö med ett unikt bestånd av grovstammiga vildaplar och hagtornsträd. Holmen är via en strandäng förbunden med Brevikshalvön, där floran i vissa delar är av sällsynt typ med inslag av lundväxter som skogsknipprot, lundslok och lundviol. Bergklackar med rik flora och insektsfauna uppträder längs ån söder om Nynäs slott och vid Rundbosjön norr om slottet finns ett flertal kalkpåverkade vegetationstyper där flera orkidéer och ovanliga torrängsörter ingår i floran. Skogsområdet mellan slottet och Rundbosjön i väster och vägen mot Sandvik i öster är förhållandevis opåverkat av modernt skogsbruk. Här finns stora bestånd av naturskogskaraktär. Även i nordväst är arealen äldre skog med höga naturvärden stor. Här utbreder sig dessutom de dystrofa Frillingsjöarna och Frillingmossen med trädklädd myrmark och öppna kärr.

Inom Nynäsområdet finns ett flertal ålderdomligt hävdade, av konstgödselämnen föga påverkade fodermarker med artrika växtsamhällen som har lång kontinuitet. Fältgentiana är karaktärsart i flera av naturbetesmarkerna. Särskilt vid Långmaren och Nyckelby är fodermarkerna väl bevarade, men också i den södra delen, t ex vid Sandvik, finner vi botaniskt mycket intressanta naturbetesmarker.

Ett stort antal fornlämningar, gårdar med ålderdomlig bebyggelse samt Nynäs slott bidrar till att göra området kulturhistoriskt intressant och att locka till sig besökare. Friluftslivet är rikt och används för vandring, cykling, paddling, svamp- och bärplockning mm. Nynäsområdet utgör dessutom genom sin omväxlande karaktär och sina natursköna vyer ett viktigt inslag i landskapsbilden.

Ingående Naturtyper enligt habitatdirektivet

Kod	Naturtypernas namn	Areal (ha)
Regeringsanmälda naturtyper		
1630	*Havsstrandängar av Östersjötyp	5,5
6110	*Basiska berghällar	5,5
6210	Kalkgräsmarker (*viktiga orkidélokaler) nedanför trädgränsen	7,4
6270	*Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	18
6410	Fuktängar med blåtåtel eller starr	5,5

7140	Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	18
9010	Västlig taiga	588
9020	Boreonemoral ädellövsskog	7,4
9050	Näringsrik granskog	18
9070	Trädklädda betesmarker	110
9080	Lövsumpskog	18
Naturtyper som tillkommit efter basinventering¹		
3160	Dystrofa sjöar och småvatten	16,5
6510	Slätterängar i låglandet	1,0
91D0	Skogbevuxen myr	5,7
Regeringsanmälda naturtyper som kommer föreslås att tas bort		
1640	Sandstränder med flerårig vegetation i Östersjön	5,5
6430	Högörtängar	1,8
8220	Klippvegetation på silikatrika bergssluttningar	37
8230	Pionjärvegetation på silikatrika bergytor	18

*= Prioriterad naturtyp

¹Naturtyperna 3160, 6510, 91D0 har tillkommit efter basinventering dessa kommer att föreslås för godkännande hos regeringen. Samtliga arealer som angivits i tabellen är de av regeringen beslutade men dessa kan komma att justeras då naturtypskartan är framtagen.

Ingående arter enligt habitatdirektivet

Smalgrynsnäcka, *Vertigo angustior*

Vid basinventeringen har också grön sköldmossa, *Buxbaumia viridis*, påträffats, men denna art är ännu inte anmäld till regeringen.

Bevarandesyfte

Det övergripande syftet med Natura 2000-området är att upprätthålla en gynnsam bevarandestatus för de i området utpekade naturtyperna och arterna så att området bidrar till den biologiska mångfalden i landskapet och länet. För Nynäs innebär det främst att bevara stora barrdominerade skogsområden, med inslag av löv och ädellöv, ofta med lång skoglig kontinuitet, kalkpåverkan och med många signalarter representerade (exempelvis skogsknipprot, sårläka och grön sköldmossa). Lika viktigt är att skydda och bevara det mångformiga och kulturhistoriskt värdefulla odlingslandskapet med dess fodermarker och hävdgynnade arter (exempelvis fältgentiana, vildlin och trumgräshoppa) samt att bevara förutsättningarna för ett rikt friluftsliv.

Bevarandemål

Målen kommer att preciseras efter att kommande basinventeringar utförts.

Det är gynnsamt tillstånd i naturtyperna när nedanstående bevarandemål är uppnådda.

Havsstrandängar av Östersjötyp (1630)

Areal

- Arealen ”Havsstrandängar av Östersjötyp” ska bestå eller öka.

Struktur/funktion

- 90 % av arealen ska varje år vid vegetationsperiodens slut vara väl hävdad. (Med väl hävdad menas att vegetationshöjden vid vegetationsperiodens slut är i genomsnitt högst 10 cm).
- Krontäckning av träd och buskar ska vara mindre än 10 %.

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna ska inte minska i omfattning.

Dystrofa sjöar och småvatten (3160)

Areal

- Arealen ”Dystrofa sjöar och småvatten” ska bestå eller öka.

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna ska inte minska i omfattning.

Basiska berghällar (6110)

Areal

- Arealen ”Basiska berghällar” ska bibehållas eller öka.

Struktur/funktion

- 90 % av arealen ska varje år vid vegetationsperiodens slut vara väl avbetad. (Med väl avbetad menas att vegetationshöjden i genomsnitt är högst 7 cm i torra/friska marker) Gäller för ”gräsmarker på kalkhällar” som ingår i betesmark. Gräsmarken ska hållas fri från igenväxningsvegetation

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna, exempelvis harmynta, vildlin och vit fetknopp, ska ej minska i omfattning.

Kalkgräsmarker (viktiga orkidélokaler) nedanför trädgränsen (6210)

Areal

- Arealen ”Kalkgräsmarker nedanför trädgränsen” ska bibehållas eller öka.

Struktur/funktion

- 90 % av arealen ska varje år vid vegetationsperiodens slut vara väl avbetad. (Med väl avbetad menas att vegetationshöjden i genomsnitt är högst 7 cm i torra/friska marker).

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna exempelvis, småfingerört, jungfulin och solvända ska ej minska i omfattning.

Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen (6230)

Areal

- Arealen ”Artrika stagggräsmarker nedanför trädgränsen” ska bibehållas eller öka.

Struktur/funktion

- 90 % av arealen ska varje år vid vegetationsperiodens slut vara väl hävdad. (Med väl hävdad menas att vegetationshöjden i genomsnitt är högst 7 cm i torra/friska marker).

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna exempelvis, knägräs och ormrot ska inte minska i omfattning..

Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen (6270)

Areal

- Arealen ”Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen” ska bestå eller öka.

Struktur/funktion

- 90 % av arealen ska varje år vid vegetationsperiodens slut vara väl avbetad. (Med väl avbetad menas att vegetationshöjden i genomsnitt är högst 7 cm i torra/friska marker).

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna, exempelvis jungfrulin, blåsuga och revfibbla, ska bestå eller öka.

Fuktängar med blåtåtel eller starr (6410)

Areal

- Arealen ”Fuktängar med blåtåtel eller starr” ska bestå eller öka.

Struktur/funktion

- 90 % av arealen ska varje år vid vegetationsperiodens slut vara väl hävdad genom bete eller slåtter. (Med väl hävdad menas att vegetationshöjden i genomsnitt är högst 7 cm i torra/friska marker och högst 10 cm i våta marker).

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna, exempelvis hirsstarr och ormrot, ska bestå eller öka

Slätterängar i låglandet (6510)

Areal

- Arealen ”Slätterängar i låglandet” ska bestå eller öka.

Struktur/funktion

- 90 % av arealen ska varje år vid vegetationsperiodens slut vara väl hävdad genom maskinslåtter samt efterbetas vissa år. (Med väl hävdad menas att vegetationshöjden i genomsnitt är högst 7 cm i torra/friska marker och högst 10 cm i våta marker).

- Krontäckningen av träd och buskar är högst 5 % i slätterängen.

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna ska ej minska i omfattning.

Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140)

Areal

- Naturtypens areal ska bibehållas.

Typiska arter

- Inslaget av naturtypens typiska arter ska bestå eller öka.

Västlig taiga (9010)

Areal

- Arealen "Västlig taiga" ska bibehållas.

Struktur/funktion

- Förekomsten av död ved ska öka. Målsättning: Relationen död ved/levande träd ska vara minst 1/5

Typiska arter

- Inslaget av naturtypens typiska arter ska bestå eller öka i omfattning.
- Sporkapslar av grön sköldmossa ska hittas i minst tre barrskogsavdelningar: (noterade i avd 471 + 473, 476 och 376 under nyckelbiotopsinventeringen 1998).

Boreonemoral ädellövskog (9020)

Areal

- Arealen "Boreonemoral ädellövskog" ska bestå.

Struktur/funktion

- Gran får förekomma med högst 5 % täckningsgrad.
- Andelen ädellövträd uppgår till minst 50 %.
- Förekomsten av död ved ska öka. Målsättning: Relationen död ved/levande träd ska vara minst 1/5

Typiska arter

- Förekomsten av för naturtypen typiska arter ska bestå eller öka i omfattning.

Näringsrik granskog (9050)

Areal

- Arealen "Näringsrik granskog" ska bestå.

Struktur/funktion

- Förekomsten av död ved ska öka. Målsättning: Relationen död ved/levande träd ska vara minst 1/5

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna, exempelvis sårläka, blåsippan och ormbär, ska bestå eller öka i omfattning.

Trädklädd betesmark (9070)

Areal

- Utbredningen av ”Trädklädd betesmark”, är minst 110 ha.

Struktur/funktion

- Krontäckningen av träd och buskar är minst 30 % och som mest 70 %.
- Minst 75 % av arealen i var och en av beteshagarna har väl avbetad grässvål varje år vid vegetationsperiodens slut.
- Antalet grova frihuggna lindar ska bestå.

Typiska arter

- Inslaget av naturtypernas typiska arter ska bestå eller öka i omfattning.
-

Lövsumpskog (9080)

Areal

- Arealen ”Lövsumpskog” ska bibehållas.

Struktur/funktion

- Förekomsten av död ved ska öka. Målsättning: Relationen död ved/levande träd ska vara minst 1/5

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna ska bestå eller öka i omfattning.

Skogbevuxen myr (91D0/9842)

Areal

- Arealen ”Skogbevuxen myr” ska bibehållas eller öka.

Struktur/funktion

- Förekomsten av död ved ska öka. Målsättning: Relationen död ved/levande träd ska vara minst 1/5

Typiska arter

- Förekomsten av de för naturtypen typiska arterna ska bestå eller öka i omfattning.

Beskrivning av naturtyper och arter i området

Havsstrandängar av Östersjötyp (1630)

Mellan Furholmen och Brevikshalvön utbreder sig en svagt saltpåverkad fuktäng som under lång tid har betats extensivt och dessförinnan sannolikt nyttjats som slåtteräng. Den svaga hävden under senare år har gynnat arter som vass och tuvåtäl, madrör och tuvstarr, men här förekommer även de något mer exklusiva arterna strandmyskgräs och norskstarr.

Dystrofa sjöar och småvatten (3160)

I anslutning till Frillingmossens myrkomplex i Nynäsområdets nordvästra del ligger de två sjöarna Stora och Lilla Frillingen. Sjöarna är svagt humösa och delvis omgärdade av glesa och smala vassbestånd. I strandvegetationen är även olika starrarter, pors, blååtäl, smalkaveldun

m fl arter vanliga. I det sparsmakade flytbladssamhället märks gul och vit näckros samt gäddnate.

Basiska berghällar (6110)

En intressant flora och insektsfauna förekommer på och kring de öppna ytor där berg med urkalksten går i dagen. Vit fetknopp och harmynta är ett par typiska arter liksom även den rödlistade trumgräshoppan, en sällsynt art med röda flygvingar och trummande läte som bl a trivs i de torra betesmarkerna söder om Nynäs slott. Vid berghällarna på Rundbosjöns östra sida växer ängsgentiana.

Kalkgräsmarker (viktiga orkidélokaler) nedanför trädgränsen (6210)

På några ställen i Natura 2000-området uppträder örtrika gräsmarker i anslutning till kalkhaltig berggrund. På exempelvis norra Stäksö är den högt belägna gräsmarken som omger hållarna mycket artrik med flera av kalkgräsmarkens karaktärsarter representerade, bl a flentimotej, ängshavre brudbröd och småfingerört.

****Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen (6230)***

Fuktängen vid Sandvik övergår norrut i staggrik gräsmark med inslag av många hävdgynnade arter som t ex hirsstarr, blekstarr och darrgräs.

Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen (6270)

Traditionellt hävdade hagmarker som bara i begränsad omfattning eller inte alls är påverkade av konstgödsel är talrika i Nynäsområdet. Särskilt vid Nyckelby, Sandvik och Långmaren förekommer värdefulla betesmarker. I de öppna eller glest trädbevuxna hagarna uppträder en artrik hävdgynnad flora med inslag av många skyddsvärda växter, i torrbackar exempelvis kattfot, spåtistel, småfingerört och solvända. I något friskare mark återfinns arter som ängsskallra, ängsskära, ängsvädd och jungfrulin och på många ställen i reservatet växer den rödlistade och hävdgynnade fältgentianan. Även hävdgynnade och rödlistade svampar förekommer, till exempel scharlakansvaxskivling, ljus ängsfingersvamp, dofrödling och trädvaxskivling.

Fuktängar med blåtåtel eller starr (6410)

Störst areal av naturtypen förekommer vid Sandvik mot havsfjärden Tvären. Här är artrikedomen stor och flera slåttergynnade arter finns representerade liksom indikatorarter för näringsfattiga marker som slåtterblomma, ormrot, darrgräs, krypvide och nålstarr. Artsammansättningen antyder tidigare slåtterhävd. Närmare vattnet ökar markens fuktighet, god hävd blir svårare att upprätthålla och inslaget av ohävdsarter som t ex älggräs ökar. Ett stort område är bevuxet med albuketter.

Slätterängar i låglandet (6510)

Fodermarkerna kring Långmaren har genom slåtter och betesdrift under mycket lång tid utarmats på näring och utgör i dag biologiskt mycket intressanta miljöer. Den öppna eller glest tallklädda sandiga moränen täcks till stor del av hedartad vegetation där olika ris och smalbladiga gräs dominerar. Lägre liggande partier är av mer örtrik typ där ett mycket stort antal hävdgynnade arter finns representerade, exempelvis fältgentiana, slåtterfibbla, svinrot och ängsskallra. Ett flertal hotade arter av dagfjärilar förekommer.

Ingen slåtter förekommer idag men en slåtteryta av ca 1 ha föreslås återupptas, dels för att gynna slåtteranpassade arter, dels för att komplettera det museala landskapet kring gården Långmaren.

Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140)

Omkring Frillingsjöarna i Natura 2000-områdets nordvästra del uppträder myrmarker som i huvudsak utgörs av öppna kärr. I vissa delar dominerar kärren av lågväxta starrbestånd och tuvull med vitmossor som röd glansvitmossa, purpurvitmossa och praktvitmossa i bottenskiktet. I andra delar dominerar meterhög vass. Arter som vitag, brunag, tuvsäv, röd glansvitmossa och krokvitmossa antyder att kärren inte är tydligt kalkpåverkade och därför hör till kategorin fattigkärr eller intermediära kärr.

Västlig taiga (9010)

Nynäsområdet hyser stora sammanhängande arealer gammal, relativt orörd skog. Störst sammanhängande arealer återfinns i sydost och i något mindre utsträckning även i nordväst. I området har noterats omkring 30 nyckelbiotoper av karaktären ”gammelskog”. En stor majoritet av nyckelbiotoperna utgörs av olika typer av tall- och granskog varav de flesta uppvisar naturskogskaraktärer som stor förekomst av död ved, rik kryptogamflora, olikåldriga bestånd och åldriga träd - över 200 år gamla tallar förekommer. På murkna granlångor i några av dessa områden kan man med lite tur hitta grön sköldmossa, en art som Sverige har ett stort bevarandeansvar för eftersom ungefär 1/3 av världspopulationen finns i vårt land.

Boreonemoral ädellövskog (9020)

Ädellövskog förekommer i begränsad utsträckning inom reservatet. Främst är det i söder på Brevikshalvön norr om Stäksö och på Furholmen som bestånd med ädellövträd växer. Ask och lind dominerar på den kalkhaltiga, mycket örtrika marken men även alm och lönn förekommer. Här blommar tandrot, vårärt och underviol talrikt under våren men även sörmländska sällsyntheter som lundslök och lundviol trivs här. Dessutom täcker täta mossmattor lodytor, block och lövträdsbaser. Inslaget av gammal hassel är stort och trädartad hagtorn är vanlig på Furholmen. Död ved i olika nedbrytningsstadier bidrar till habitatets höga naturvärden.

Näringsrik granskog (9050)

Naturtypen uppträder på kalkhaltig mark spridd på fem lokaler i Natura 2000-områdets södra del. Markfuktigheten varierar från torr rasbrant till rena sumpskogsbestånd. Gammal grov gran är vanligt förekommande liksom gammal tall. I fuktigare delar dominerar klibbal stort med inslag av glasbjörk och ask. Död ved i olika nedbrytningsstadier förekommer i varierande omfattning och bitvis rikligt. Många signalarter finns representerade varav flera är kalkgynnade, t.ex. svavelrisk, trolldruva, blåsippa, sårläka och skogsknipprot. I området förekommer även stuplav – en art som indikerar hög luftfuktighet. Detsamma gäller för dvärghäxört och gullpudra i den örtrika skogen på Brevikshalvön.

Trädklädd betesmark (9070)

I betesmarken strax söder om Nynäs slott utgörs trädskiktet huvudsakligen av ek, varav många har uppnått ansevärda dimensioner och höga naturvärden. Även ask, lind och alm förekommer. På grund av lång tids eftersatt hävd dominerar ohävdarter som lundgröe, liljekonvalj och stenbär i fältskiktet men hävdynnade organismer finns - bland annat scharlakansröd vaxskivling. Den trädklädda betesmarken på Brevikshalvöns västra sida präglas av stor variation, ett mycket omväxlande trädskikt, en artrik gräsmarksflora och rikligt

med bärande träd och buskar. Hällmarker med grova tallar förekommer liksom slutna mullrika partier med inslag av grov lind. Vissa av träden bär spår av hamling. Bland hävdgynnade kärlväxter märks kattfot, gullviva, knägräs och brudbröd. I mer lundartade partier växer exempelvis blåsippan och ormbär.

Lövsumpskog (9080)

Naturtypen förekommer främst i områdets södra del och utgörs av klibbalsumpskog med inslag av bland annat ask och glasbjörk. Viss sockelbildning har skett och inslaget av död ved varierar. Tämligen rikligt med torrträd och lågor förekommer i sumpskogen på norra Stäksö. Älggräs och tuvtåtel uppträder rikligt medan arter som rödblåra och såråka är mer ovanliga.

Skogbevuxen myr (91D0/9842)

I områdets nordvästra del strax öster om Frillingmossen utbreder sig en olikåldrig blandsumpskog med lika delar tall och klibbal och ett litet inslag av gran och glasbjörk. Gamla träd, främst tall, är vanligt förekommande medan död ved endast förekommer i begränsad omfattning. Kryptogamfloran är rik.

Arter

Smalgrynsnäcka

Smalgrynsnäcka förekommer i flera olika habitat. Den kan leva såväl i rika och tämligen torra ädellövskogar i öppna–halvöppna rasbranter som i blocksluttningar eller på kalkpåverkade torrbackar. Det är främst i kusttrakter som arten återfinns i sådana torra habitat. I övrigt förekommer arten i kalkkärr, på kalkfuktängar och i öppnare sumpskogar. Detta är de vanligaste habitaterna för inlandsförekomsterna, men även vid kusterna finns den i våtmarker. I kalkpåverkade strandbiotoper kan den anträffas helt nära havet. Arten är starkt beroende av kontinuitet och stabila förhållanden i markens förnaskikt. En måttligt intensiv betesdrift eller motsvarande påverkan som upprätthåller solinsläpp och påverkan på fältskikt är fördelaktigt för arten. Markslitage får dock inte bli alltför stort. Arten sprider sig ytterst långsamt, i storleksordningen med några få meter per år, vilket innebär att den är hänvisad till just det område där den lever. Långdistansspridning sker dock sporadiskt, sannolikt med fåglar som vektor. I Natura 2000-området Nynäs är smalgrynsnäcka noterad från två skilda lokaler.

Grön sköldmossa (ännu ej beslutad av regeringen)

Grön sköldmossa växer på multnande stammar och stubbar, i frisk till fuktig barr- eller blandskog. Substratet är murken och mjuk ved av gran, men den kan även förekomma på ved av tall och lövträd. Vanligtvis finns endast några få sporkapslar på varje låga. I sällsynta fall kan grön sköldmossa även förekomma direkt på humusrik skogsmark. Arten finns i skog som lämnats till fri utveckling, där småskaliga störningar leder till fortlöpande tillförsel av grov död ved i olika former. De substrat som mossan föredrar är relativt kortlivade och därför är det viktigt att det finns en kontinuerlig tillgång på lämplig ved inom spridningsavstånd på varje lokal. Arten förväntas normalt kunna sprida sig som mest 1 m vegetativt, och effektivt 1 km med sporer under en 10-årsperiod. Den svårupptäckta mossan är funnen på tre olika lokaler i Natura 2000-området Nynäs (376, 473, 574).

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan följer en beskrivning av några hotbilder mot naturvärdena inom Natura 2000-området. Det kan naturligtvis finnas fler men avsikten med detta stycke är att beskriva några tänkbara hot. Då Nynäs är naturreservat är flera av de förtecknade hoten undanröjda.

Dystrofa sjöar och småvatten

- Skogsbruk i närområdet; avverkning av strandskog förändrar hydrologi och struktur i strandzonen, kan orsaka grumling och ändrad tillförsel av organiskt material. Reglering kan medföra onaturliga vattennivåer och fluktuationer. Överdämning och/eller låga vattenstånd kan leda till erosion, försumpning och/eller igenväxning i strandzonen. Regleringskonstruktioner utgör dessutom ofta vandringshinder.
- Utsättning av främmande arter, eller fiskstammar kan ändra konkurrensförhållanden, sprida smitta och/eller orsaka genetisk kontaminering.

Havsstrandängar av östersjötyp, Basiska berghällar, Kalkgräsmarker nedanför trädgränsen , Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen, Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen, Fuktängar med blåtåtel eller starr

- Utebliven eller olämplig skötsel (på grund av ändrad markanvändning, nedläggning av jordbruk m.m.).
- Minskad eller upphörd hävd leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Tillskottsutfodring ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Generell användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.
- Markexploatering och annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering och vattenreglering. Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar.
- Områden med tunt jordtäckte är känsliga för tramp och överbete. (Gäller främst 6110).
- Alltför kraftigt vildsvinsbök förändrar vegetationen på ett negativt sätt.

Slätterängar i låglandet

- Dålig bärighet i fuktiga till våta marker kan innebära problem att genomföra slätter.
- Minskad eller upphörd slätter leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Om slätter ersätts av bete kommer vissa slättergynnade arter på sikt att försvinna alternativt minska i populationsstorlek.
- Om inte efterbete bedrivs kan det på sikt vara negativt för florans utveckling. I synnerhet fröspridda arter går miste om upptrampade blottor i grässvålen där frön kan gro.
- Markexploatering och annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden.
- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar.

Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn

- Tillkommande och existerande ingrepp i form av dikning och andra markavvattnande åtgärder såsom dämning kan påverka habitatets hydrologi och hydrokemi på ett negativt sätt, vilket i sin tur kan ge konsekvenser på vegetation och torvbildning samt torvnedbrytning.
- Även markavvattningsföretag och dämning i närliggande våtmarks- eller fastmarksmiljöer kan ge en negativ påverkan på habitatet.

- Torvbrytning är ett stort hot mot habitatet idag då det finns en risk för att efterfrågan på torv som energikälla och jordförbättringsmedel blir större.
- Genom att anlägga skogsbilvägar över eller i närheten av habitatet kan hydrologin och/eller hydrokemin i området förstöras.
- Skogsbruk och andra företag som innebär att fastmarksholmar och närliggande fastmark avverkas kan innebära är näringsämnen läcker ut på myren och att de hydrologiska förhållandena ändras.
- Spridning av till exempel kalk, aska och gödningsämnen i habitatet ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i habitatets närhet kan också skada habitatet genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten.
- Ökad våtdeposition av kväve gör att habitatets vegetationssammansättning förändras med resultat att antalet vitmossor minskar, och andelen gräs, buskar och träd ökar.
- Samhällsbyggande med nya kommunikationsleder, anläggningar etc kan förstöra eller skada habitatet - Antingen som en direkt effekt eller genom anläggningsarbetet.
- Igenväxning av habitatet pga markavvattning och kvävedeposition kan innebära att proportionerna mellan olika arter i botten och fältskikt allvarligt förändras och på sikt kan habitatet övergå till skogbevuxen myr 91D0.

Västlig taiga, Boreonemoral ädellövskog, Näringsrik granskog, Lövsumpskog och Västlig taiga

- Alla former av produktionsinriktat skogsbruk i, eller i anslutning till, ett område är ett hot mot gynnsam bevarandestatus. Större uttag av träd kan, förutom att de trädlevande arterna försvinner, även skapa markförstöring, samt leda till uttorkning och konkurrensutsättning för många arter som är knutna till biotopen. Exempel på åtgärder som hotar naturtypens naturvärden och bevarandestatus:
 - Avverkningar i eller i anslutning till ett objekt
 - Transporter.
 - Markberedning, dikning och annat som förändrar hydrologin.
 - Plantering av andra trädslag som t.ex. gran.
- Invandrande gran kan vara ett hot. (Gäller främst 9020 och 9080).
- Luftföroreningar och ökat kvävenedfall kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar samt förändra näringsstatus och artsammansättning i fältskiktet.
- Exploatering för samhällsbyggande av olika former.
- Fragmentering leder till minskat utbyte mellan områden, brist på genflöde mellan populationer samt kanteffekter i små objekt.

Skogbevuxen myr

- Torvutvinning i objektet eller i intilliggande öppna myrar.
- Ingrepp i kringliggande vattenytans hydrologi, eller förändrad vattenregim i ett vattendrag.
- Ökad våtdeposition av kväve, vilket kan förändra näringsstatusen och artsammansättningen i fältskiktet med minskat antal vitmossor och ökad andel gräs, buskar och träd.
- Kalkning, gödsling och/eller spridning av aska i (eller i anslutning till objektet uppströms) kan ge förändringar på vegetationens artsammansättning.

- Exploatering i form av kommunikationsleder, anläggningar etc. kan skada objektet, antingen som en direkt effekt eller genom anläggningsarbetet.

Gällande regler

Enligt 7 kap 28 § a MB krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område som har förtecknats enligt 27§. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman/är nödvändiga för skötsel och förvaltning av området.

För att kontrollera om tillstånd krävs för någon åtgärd – Kontakta länsstyrelsen

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Om det råder gynnsam bevarandestatus så betyder det t.ex. för betesmarker, att de har en bra hävd och att rikedomen på växter, djur och svampar har goda förutsättningar att finnas kvar i framtiden med fortsatt skötsel i form av bete.

Havsstrandängar av östersjötyp, Gräsmarker på kalkhällar, Kalkgräsmarker (viktiga orkidelokaler) nedanför trädgränsen, Artrika staggräsmarker nedanför trädgränsen, Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen, Fuktängar med blåtåtel eller starr

- Fortsatt hävd i enlighet med miljöstödsreglerna.
- I naturtypen får inte förekomma gödsling (annat än från djur som betar), stödutfodring, kalkning, dikning eller insådd av för naturtypen främmande arter.
- Bibehållen vattenregim.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.

Dystrofa sjöar och småvatten

- Naturliga omgivningar med intakta strandvåtmarker och strandskog. Många av de dystrofa sjöarnas karaktärsarter är beroende av strandskogen och våtmarkerna som livsmiljö.
- Bibehållna eller förbättrade förhållande avseende vattenståndsfluktuationer och hydrologi. Oreglerade förhållanden skall upprätthållas och negativ påverkan från eventuella tidigare regleringar, rensningar eller dikningar minimeras.
- En för naturtypen naturlig artsammansättning utan negativ inverkan av främmande arter eller fiskstammar.
- Naturligt näringsfattigt och humusrikt, svagt surt vatten med låg grad av antropogen belastning avseende bl a försurande ämnen, partiklar (grumlande ämnen), näringsämnen och miljögifter. Inom ramen för naturtypen förekommer olika vattenkemiska förhållanden. Naturliga nivåer för några karaktärgivande parametrar kan vara; pH <6.2, vattenfärg > 100 mg Pt eller abs f_{400/5} >0,2 och totalfosfor < 25 µg/l.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen
- Intakt hydrologi i strandzonen

- skoglig kontinuitet i omgivningen.
- Positivt för upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus är också om: vandringsvägarna är fria i anslutande vattensystem (inga antropogena vandringshinder).

Slätterängar i låglandet

- Slätter, höbärgning, röjning av igenväxningsvegetation, eventuellt efterbete, lövtäkt och fagning. Skötseln utformad enligt objektets speciella natur- och kulturvärden för fält-, busk- och trädsikt.
- Högst 15 % krontäckning av träd och buskar (jämför naturtyp 6530).
- I naturtypen får inte förekomma gödsling (annat än från djur som betar), stödutfodring, kalkning, dikning eller insådd av för naturtypen främmande arter.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. (Förteckning över typiska arter för naturtypen finns i bilaga.)

Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn

- Hydrologi och hydrokemi bör inte påverkas negativt utifrån situationen för basinventeringen. Detta inkluderar att torv inte oxideras som en följd av antropogena ingrepp utan endast som en eventuell följd av naturliga klimatförändringar.
- Vattenregimen i de vattendrag där mader ligger bör vara så naturlig som möjligt.
- Täckningsgraden av botten-, fält-, busk- och trädsikt bör inte förändras till att bli nämnvärt glesare eller tätare. Undantaget är de fall där förändringen är en för naturtypen positiv effekt av restaureringsåtgärder.
- De strukturer/formelement (ex. tuvor, höljor, kärrfönster, slukhål, dråg, gungflyn) som kan finnas på myren bibehålls och har samma omfattning och geografiska spridning som vid basinventeringen. Undantaget är det som kan klassas som naturliga förändringar eller positiva förändringar som följd av en lyckad restaureringsåtgärd.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna av de typiska arterna i naturtypen.

Västlig taiga

- En förutsättning är att inte populationerna hos de typiska arterna i naturtypen minskar påtagligt. Både de typiska arterna, och flera andra rödlistade arter knutna till västlig taiga, förutsätter flera av punkterna nedan för att kunna finnas kvar och öka i antal.
- Skoglig kontinuitet. En viktig förutsättning är en kontinuitet av träd där det har skapats en naturlig åldersdifferentiering och artsammansättning.
- Naturlig dynamik. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar, t.ex. stormfällningar, insektsangrepp, översvämningar och brand.
- Förekomst av substrat är en förutsättning för epifytiska lavar och svampar knutna till naturtypen, samt även för vedlevande insekter. Exempel på substrat: Död ved; grenar, torrträd, lågor m.m. i olika nedbrytningsstadier, gamla och grova träd med dithörande barkstruktur.
- Gamla träd och lång trädkontinuitet är även viktigt för marklevande mykorrhiza svampar
- Lövträd (speciellt gamla och/eller grova träd) av t.ex. asp, sälg och rönn är viktiga substrat, och dessutom viktiga som hålträd för fåglar.
- Buffertzoner. Brandrefugiala miljöer, t.ex. fuktigare granskogar, sumpskogar, raviner etc, förutsätter en buffertzon mot hyggen och brandfält.

- Ostörd hydrologi i sumpskogsmiljöer, samt i angränsande myrmark (s.k. skogs/myrmosaiker)

Boreonemoral ädellövskog

- Kontinuitet av lövträd med en varierad åldersstruktur inklusive gamla träd, samt träd av olika trädslag. Objekt av denna naturtyp har ofta höga naturvärden kopplade till sekundära ädellövträd och naturskogsartade förhållanden.
- Förekomst av substrat är av största vikt i denna naturtyp för epifytiska lavar, mossor och svampar, samt för insekter och landmollusker. Exempel på substrat: Död ved; grenar, torrträd, hålträd, lågor m.m. av olika trädslag och i olika nedbrytningsstadier.
- Gamla och/eller grova träd av olika trädslag.
- Naturlig dynamik. Skogstypens naturvärden utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik vilket omfattar störningar, som t.ex. stormfällningar och insektsangrepp. En del skötselinsatser kan dock krävas i vissa fall.
- Här är förekomsten av hassel en förutsättning för gynnsam bevarandestatus, då den är värdväxt för många mykorrhizasvampar. Flera förnasvampar gynnas av de markförutsättningar som är följden av hasselförnans goda egenskaper.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna.

Näringsrik granskog

- Gammal skog med lång trädkontinuitet. Detta är viktigt för många kärlväxtarter exempelvis linnea och knärot samt för flertalet marklevande mykorrhizasvampar. Trädskiktet är även avgörande för lokalklimatet i beståndet.
- Förekomst av strukturer och substrat är en förutsättning för epifytiska lavar och svampar knutna till naturtypen, samt även för vedlevande insekter. Exempel: Död ved; grenar, torrträd, lågor m.m. i olika nedbrytningsstadier. Gamla och grova träd med dithörande barkstruktur. Lövträd (speciellt gamla och/eller grova träd) av t.ex. asp, sälg och rönn vilka dessutom är viktiga som hålträd för fåglar.
- Opåverkad hydrologi är viktigt både för områden som ligger i raviner och sluttningar och för flacka områden. De sistnämnda är förmodligen extra känsliga för påverkan.
- Rörligt kalkförande eller basiskt markvatten är ofta en förutsättning för naturtypen och för flera av dess arter.
- Näringsrika basiska jordar och/eller kalk, grönsten eller andra basiska bergarter.
- Naturlig dynamik vilket omfattar störningar, som t.ex. stormfällningar, insektsangrepp och översvämningar.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna.

Trädklädd betesmark

- Ett bibehållet krontäcke av minst 30 % och max 70 %.
- Trädkontinuitet och inslag av gamla träd.
- Fortsatt hävd i form av bete med tillräckligt djurantal. Det ska vara väl avbetat vid vegetationsperiodens slut.
- Solinsläpp till fältskiktet är viktigt och kan kräva busk- och slyröjning av vad som bedöms vara igenväxningsvegetation och som växt upp under tid av ohävd. Det är viktigt att en del blommande buskar som etablerats trots hävd eller som växer i bryn sparas.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna.

- Död ved främst i form av, torrträd och hålträd, men även enskilda lågor m.m. av olika trädslag och i olika nedbrytningsstadier för bl.a. vedlevande insekter.
- Områdena får ej gödslas och djuren bör ej heller stödutfodras inom naturtypen.
- Naturligt död ved lämnas.

Lövsumpskog

- Kontinuitet av lövträd av varierande ålder inklusive gamla träd, samt träd av olika trädslag, främst klibbal, men även ask, asp och glasbjörk förekommer.
- Förekomst av substrat är av största vikt i denna naturtyp för främst mossor, men även epifytiska lavar och svampar, samt för insekter och landmollusker. Exempel på substrat: Död ved; grenar, torrträd, lågor m.m. av olika trädslag och i olika nedbrytningsstadier, gamla träd av olika trädslag, förekomst av träsocklar.
- Skogstypens naturvärden utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik vilket omfattar naturliga störningar, som t.ex. stormfällningar och insektsangrepp.
- Översilad eller genomsilad mark, men även topogena typer förekommer.
- Topografin i form av sänkor.
- Opåverkad hydrologi.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna

Skogbevuxen myr

- Skoglig kontinuitet med en varierad åldersstruktur och gamla träd, främst tall, glasbjörk och gran.
- Rätt växtbetingelser och pH för vitmossor.
- Förekomst av substrat för främst mossor och kärlväxter. Exempel på substrat:
 - Död ved; högstubbar, grenar, torrträd, hålträd, lågor m.m. av olika trädslag (främst tall) och nedbrytningsgrad.
 - Gamla och grova träd av olika trädslag (främst tall).
- Naturlig dynamik, vilket omfattar naturliga störningar, som stormfällningar, insektsangrepp och översvämningar.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna.

Bevarandestatus idag

Naturtyp	Gynnsam bevarandestatus (ja/nej)	Kommentar
1630 *Havsstrandängar av Östersjötyp	Nej	Hävden är eftersatt över stora ytor, exempelvis mellan Furholmen och Brevikshalvön.
3160 Dystrofa sjöar och småvatten	Ja	
6110 Basiska berghällar	Ja (i etablerad betesmark) Nej (i ohävdade områden)	
6210 Kalkgräsmarker (viktiga orkidélokaler) nedanför trädgränsen	Ja (i etablerad betesmark) Nej (i ohävdade områden)	
6230 Artrika stagggräsmarker nedanför trädgränsen	Ja	
6270 Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	Nej	Betetrycket bör öka generellt genom tidigt påsläpp och fler betesdjur.
6410 Fuktängar med blåtåtel eller starr	Nej	Hävden är eftersatt över stora ytor.
6510 Slätterängar i låglandet	Nej	Slätter bedrivs inte
7140 Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	Ja	En mycket långsam igenväxning pågår. Röjningsinsatser kan behöva genomföras i framtiden.
9010 *Västlig taiga	Ja	Variationen är dock stor mellan olika objekt. Inslaget av död ved är t ex litet i vissa hållmarksobjekt.
9020 Boreonemoral ädellövskog	Ja	
9050 Näringsrik granskog	Ja	
9070 Trädklädd betesmark	Nej	Restaureringsinsatser bör genomföras på Brevikshalvön och brynzonerna vid Herrängsplogen.
9080 *Lövsumpskog	Ja	
91D0 Skogbevuxen myr	Ja	

Bevarandeåtgärder med tidplan*

Bevarandeåtgärderna syftar till att skötseln blir sådan att områdets naturtyper består och de typiska arterna kan leva kvar och sprida sig. För skötsel av Nynäs se också naturreservatets skötselplan.

Naturtyp	Åtgärd	År	Finansiering
1630 *Havsstrandängar av Östersjötyp	Tuvfräsning, viss röjning och avverkning samt stubbfräsning. Därefter slätter enligt miljöstödsregler.	2007	Länsstyrelsen Miljöstöd
3160 Dystrofa sjöar och småvatten	Ingen		
6110 Basiska berghällar	Bete enligt miljöstödsregler. Enligt åtgärdsplan för omr. med tilläggsersättning.	2007	Miljöstöd
6210 Kalkgräsmarker (viktiga orkidélokaler) nedanför trädgränsen	Bete enligt miljöstödsregler. Enligt åtgärdsplan för omr. med tilläggsersättning. Stängsling. Restaurerande röjningar.	Årligen 2007	Miljöstöd
6230 Artrika staggräsmarker nedanför trädgränsen	Slätter enligt miljöstödsregler och åtgärdsplan. Efterbete. Stängsling	Årligen	Miljöstöd
6270 *Artrika torra-friska låglandsgräsmarker nedanför trädgränsen	Bete enligt miljöstödsregler. Enligt åtgärdsplan för omr. med tilläggsersättning	Årligen	Miljöstöd
6410 Fuktängar med blååtrel eller starr	Bete eller slätter enligt miljöstödsregler. Enligt åtgärdsplan för omr. med tilläggsersättning	Årligen	Miljöstöd
6510 Slätterängar i låglandet	Slätter enligt miljöstödsregler. Med traktorburen slätterbalk där markförhållandena tillåter det och med motormanuell slätterbalk i övrig mark. Efterbete. Tuvfräsning. Stängsling mot betesmark.	Årligen Vid behov 2007	Länsstyrelsen Miljöstöd

7140 Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	Ingen		
9010 *Västlig taiga	Naturvårdsbränning eller åtgärder som efterliknar brandens funktion i områden där inslaget av död ved är lågt. Viss frihuggning av senvuxen asp ska genomföras Unga aspplantor vid hållmarksgläntor o andra lämpliga miljöer skyddas från betning av älg och rådjur för att säkerställa framtida tillgång på äldre grov asp och senvuxen asp.	2007-2010	Landstinget.
9020 Boreonemoral ädellövskog	Röjning av ung gran. Gallring av hasselbestånd.	2007-2010	Landstinget
9050 Näringsrik granskog	Viss gallring av gran	Vid behov	Landstinget
9070 Trädklädd betesmark	Restaureringsinsatser på Brevikshalvön. Frihuggning av grova träd samt skapande av brynzoner.	2007-2010	Landstinget
9080 *Lövsumpskog	Skapa död ved.	2007-2010	Landstinget
91D0 *Skogbevuxen myr	Skapa död ved.	2007-2010	Landstinget
1014 Smalgrynsnäcka	Särskilda skötsel-föreskrifter ska utformas.		Landstinget
1386 Grön sköldmossa	Död ved skapas (granlågor) i anslutning till befintliga lokaler för att öka spridningschanserna.	2007-2010	Landstinget

*För naturtyp som inte är definierad inom Natura 2000 gäller naturreservatets skötselplan:

Uppföljning av bevarandemål

När basinventeringen genomförts kan mer noggranna uppgifter lämnas.

Naturtyp	Åtgärd	År	Finansiering
1630 *Havsstrandängar av östersjötyp			
3160 Dystrofa sjöar och småvatten			
6110 Basiska berghällar	Uppföljning – typiska arter, utförd	2007	Reservats-anslaget
6210 Kalkgräsmarker (viktiga orkidélokaler)			
6230 Artrika staggräsmarker nedanför trädgränsen	Uppföljning – typiska arter, utförd	2007	Reservats-anslaget
6270 *Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen	Uppföljning – typiska arter, utförd	2007	Reservats-anslaget
6410 Fuktängar med blååtäl eller starr	Uppföljning – typiska arter, utförd	2007	Reservats-anslaget
6510 Slätterängar i låglandet	Uppföljning – typiska arter, utförd	2007	Reservats-anslaget
7140 Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn			
9010 *Västlig taiga			
9020 *Boreonemoral ädellövskog			
9050 Näringsrik granskog			
9070 Trädklädd betesmark	Uppföljning – typiska arter, utförd	2007	Reservats-anslaget
9080 *Lövsumpskogar			
91D0 *Skogbevuxen myr			
1014 Smalgrynsnäcka			
1386 Grön sköldmossa			

Rödlistade arter och direktivarter

Tabell 1. Rödlistade arter och arter upptagna på EU:s förteckning över skyddvärda arter som noterats i naturreservatet. Notera att tabellen i huvudsak bygger på inventeringarna som finns i källförteckningen. Rödlistekategori följer Gärdenfors, U. (ed.) 2005. *Rödlistade arter i Sverige 2005*. ArtDatabanken, SLU, Uppsala. (VU) = sårbar, (NT) = missgynnad.

Svenskt namn	Latinskt namn	Natura 2000-art/ Rödlistad	Notering (förekomst, lokal m m)
Fåglar			
Havsörn	<i>Haliaeetus albicilla</i>	Natura – art, VU	
Kungsfiskare	<i>Alcedo atthis</i>	Natura – art, VU	Häckning ej konstaterad
Tretåig hackspett	<i>Picoides tridactylus</i>	Natura – art, VU	Häckning ej konstaterad
Järpe	<i>Bonasa bonasia</i>	Natura – art	
Storlom	<i>Gavia arctica</i>	Natura – art	
Brun kärrhök	<i>Circus aeruginosus</i>	Natura – art	
Fiskgjuse	<i>Pandion haliaetus</i>	Natura – art	
Orre	<i>Tetrao tetrix</i>	Natura – art	
Spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	Natura – art	
Tjäder	<i>Tetrao urugallus</i>	Natura – art	
Göktyta	<i>Jynx torquilla</i>	NT	Häckning ej konstaterad
Törnskata	<i>Lanius collurio</i>	Natura – art, NT	
Fiskar			
Ål	<i>Anguilla anguilla</i>	CR	Trobbofjärden
Insekter			
Trumgräshoppa*	<i>Psophus stridulus</i>	EN	Långmaren m fl.
Tunbergs fältmätare	<i>Epirrhoe pupillata</i>	VU	
Hedpärlmofjäril	<i>Argynnis niobe</i>	NT	
Silversmygare	<i>Hesperia comma</i>	NT	
Liten bastardsvärmare	<i>Zygaena viciae</i>	NT	
Mindre blåvinge	<i>Cupido minimus</i>	NT	
Sexfläckig bastardsvärmare	<i>Zygaena filipendulae</i>	NT	
Kräftdjur			
”Landgråsugga”	<i>Armadillium opacum</i>	NT	
Blötdjur			
Smalgrynsnäcka	<i>Vertigo angustior</i>	Natura-art	
Kärlväxter			
Fältgentiana	<i>Gentianella campestris ssp. camp.</i>	VU	Långmaren, Litselby m fl
Fläckmaskros	<i>Taraxacum maculigerum</i>	NT	
Idegran	<i>Taxus baccata</i>	NT	
Luddvicker	<i>Vicia villosa</i>	NT	
Stor bockrot	<i>Pimpinella major</i>	NT	
Korskovall	<i>Melampyrum cristatum</i>	NT	
Pukvete	<i>Melampyrum arvense</i>	Regionalt rödlistad	Rösten
Brudsporre	<i>Gymnadenia conopsea</i>	Regionalt rödlistad.	
Ängsgentiana	<i>Gentianella amarella</i>	Regionalt rödlistad.	Ö Rundbosj. vid Evedal
Tuvsäv	<i>Trichophorum cespitosum</i>	Regionalt rödlistad.	Frillingmossen

Svampar			
Vit stjälskröksvamp	<i>Tulostoma niveum</i>	EN	
Grangräticka	<i>Boletopsis leucomelaena</i>	VU	
Trådvaxskivling	<i>Hygrocybe intermedia</i>	VU	
Luktvasxskivling	<i>Hygrocybe quieta</i>	NT	
Slemvasxskivling	<i>Hygrocybe glutiniceps</i>	NT	
Liten jordstjärna	<i>Geastrum minimum</i>	VU	
Vit vedfingersvamp	<i>Lentaria epichmoa</i>	NT	
Skinntagging	<i>Dentipellis fragilis</i>	NT	
Luddticka	<i>Inonotus tomentosus</i>	NT	
Gränsticka	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	NT	
Knottertryffel	<i>Genea verrucosa</i>	NT	
Scharlakansvasxskivling	<i>Hygrocybe punicea</i>	NT	
Luktvasxskivling	<i>Hygrocybe quieta</i>	NT	
Fyrflikig jordstjärna	<i>Geastrum quadrifidum</i>	NT	
Veckticka	<i>Antrodia pulvinascens</i>	NT	
Stornopping	<i>Entoloma griseocyanum</i>	NT	
Flattoppad klubbvasvamp	<i>Clavariadelphus truncates</i>	NT	
Almticka	<i>Inonotus ulmicola</i>	NT	
Apelticka	<i>Tyromyces fissilis</i>	VU	
Ljus ängsfingersvamp	<i>Clavulinopsis subtilis</i>	NT	
Barrmusseron	<i>Leucopaxillus cerealis</i>	NT	
Lavar			
Gul dropplav	<i>Cliostomum corrugatum</i>	NT	
Mossor			
Aspfjädermossa	<i>Neckera pennata</i>	NT	
Grön sköldmossa	<i>Buxbaumia viridis</i>	Natura – art	

* = Ingår i länsstyrelsen och naturvårdsverkets åtgärdsprogram för hotade arter.

Reg. rödl. = Regionalt rödlistad. Här avses landskapet Södermanland.

* = Ingår i länsstyrelsen och naturvårdsverkets åtgärdsprogram för hotade arter.

Natura 2000-art = Art som är upptagen på EUs habitatdirektivs förteckning över skyddsvärda arter bilaga 2 eller fågeldirektivets bilaga 1.

Inventeringar och andra referenser i området

Adoxa naturvård, Bevarandeplan för Natura 2000-område Nynäs, Länsstyrelsen Södermanland, 2004.

Adoxa Naturvård, Natura 2000-områden i Nynäs, opubl. Länsstyrelsen i Södermanland, 2002.

Bernes C, Grundsten C, SNV, Sveriges nationalatlas – Miljön, Bra böcker, 1997

Gärdenfors, U. ed. ArtDatabanken, SLU, Uppsala. *Rödlistade arter i Sverige 2005*. 2005.

Gärdenfors U, m fl. Rödlistade arter i Sverige 2000. Artdatabanken, SLU i samarbete med Naturvårdsverket,

Häradskartan. Kartlagd åren 1898-99.

Höök-Patriksson K m fl, Skötselhandbok för gårdens natur- och kulturvärden. Jordbruksverket 1998.

INFRA Kartläggning AB, Nynäs naturreservat – friluftskarta med bär och svampmarker, Södermanlands Läns Landsting, 1986.

Johansson G, Persson J, Fiskrekrytering och undervattensvegetation, Länsstyrelsen Södermanland 2004.

Länsstyrelsen i Södermanlands län. Beslut om bildande av naturreservat på fastigheten Nynäs 1:1 m fl. Bälinge och Västerljuds församlingar i Nyköpings kommun. D nr. 11121--110--71 Beslutsdatum 1971-12-01

Länsstyrelsen i Södermanlands län. *Skötselplan för Nynäs naturreservat*. År 1991.

Länsstyrelsen i Södermanlands län. *Sörmlands natur, Naturvårdsplan*. Objekt nr 80-150 -154 (klass 1 och 2). 1991.

Länsstyrelsen i Södermanlands län. *Åtgärdsplan för bevarande av biologisk mångfald och kulturhistoriska värden i betesmarker och slåtterängar*. År xxxx. Kundnr. D xxxx.

Länsstyrelsen i Södermanlands län. *Ängs- och betesmarksinventeringen, 2002-2004*. Utdrag ur databasen TUVÅ. 2005.

Länsstyrelsen i Södermanlands län. *Ängs- och hagmarker i Södermanlands län*. 1992.

Mascher C, Kulturhistorisk bedömning av äldre odlingslandskap inom Nynäs naturreservat, Bälinge och Västerljud socknar, Södermanlands län, KULA, 1995.

Naturvårdsverket, Uppföljning av Natura 2000 i Sverige, Naturvårdsverket rapport 5434, 2005.

Naturvårdsverket, Art- och naturtypsvisa vägledning, 2005.

Naturvårdsverket, Bildande och förvaltning av naturreservat, Handbok 2003:3.

Naturvårdsverket, Natura 2000 i Sverige, Handbok med allmänna råd. Naturvårdsverket 2003.

Nämnden för kultur, utbildning och friluftsvksamhet, Natur och kulturbruk på Nynäs 2005 – Ett centrum för hållbar utveckling och hälsa, Landstinget Sörmland 2003.

Riksantikvarieämbetet, Skogsstyrelsen, Kulturmiljövård i skogen, Skogsstyrelsens förlag 1992.

Ryberg R m fl, *Sörmlandsbygden 1988:2*, Södermanlands hembygdsförbund 1988.

Rydberg H, m fl, Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000. Naturvårdsverket, 1997.

Rydberg H, Wanntorp H-E, *Sörmlands flora*, Sörmlands Botaniska sällskapet i Stockholm 2001.

Ryefalk Torbjörn, FSC-anpassad skogsbruksplan, Skogssällskapet Nyköping, 1999.

Schröder J m fl, Våtmarksinventering Sörmland, VMI, Länsstyrelsen Södermanland, Opublicerad 1992.

Skogsstyrelsen. *Nyckelbiotopsinventeringen*. År 1998.

Sveriges Geologiska undersökning. *Berggrundskartan Nyköping SO*. Ser. Af nr 114. Tryckt 1975.

Sveriges Geologiska undersökning. *Berggrundskartan Nyköping NO*. Ser. Af nr 115. Tryckt 1975.

Södermanlands Hembygdsförbund. *Sörmlandsbygden 1988:2 eller 1*, årsbok utgiven av Södermanlands hembygdsförbund. 1988.

FLER REF – Wallentinus, Bot.inst. undersökningar, HR inv???, M.Ryberg – kolla Sörml.Flora

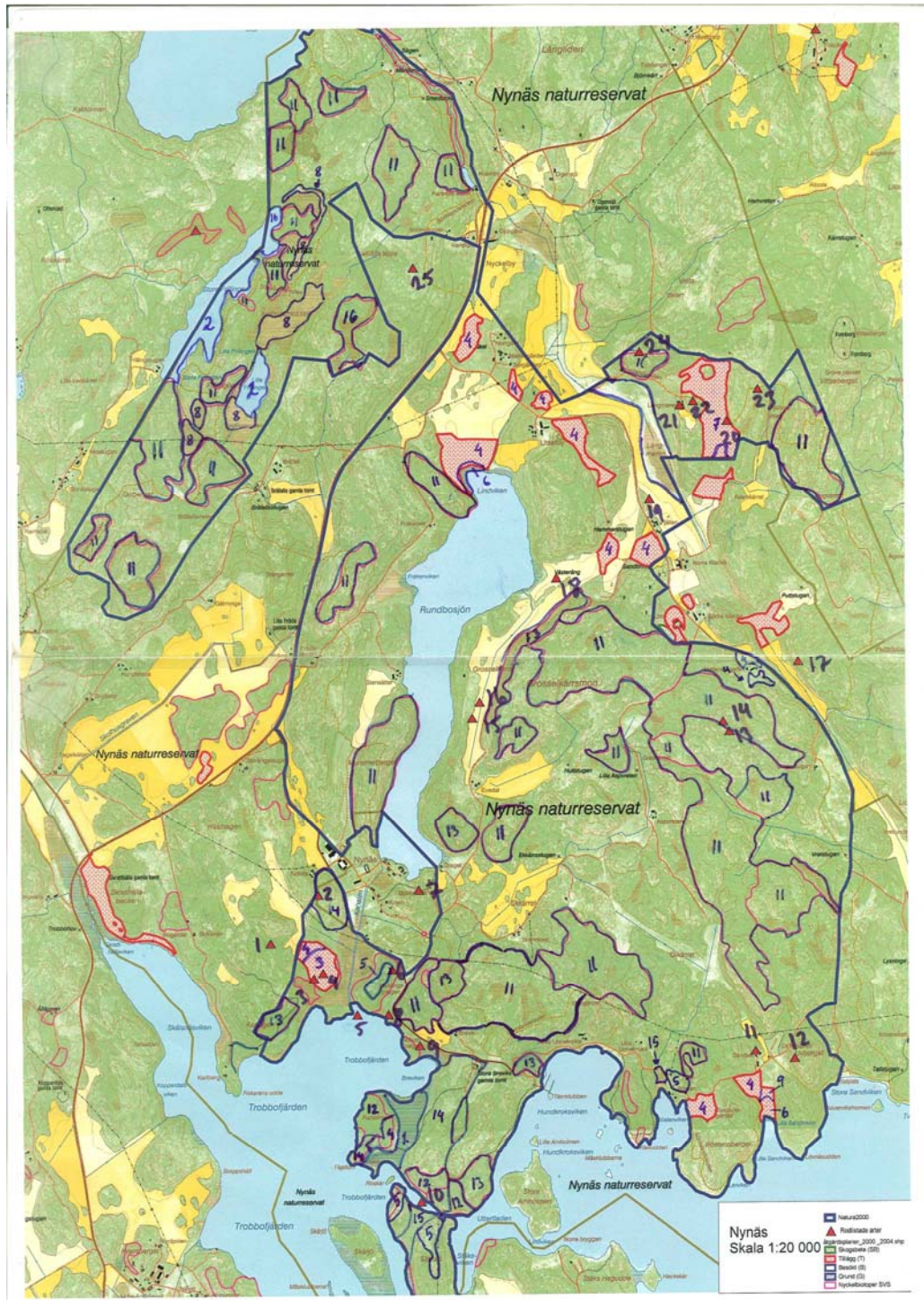
Nynäs
SE0220126

 Yttergräns Natura 2000-området

Naturtypskarta

Vid Långmaren har ett större område markerats som naturtyp 6510 Slätterängar i låglandet. I bevarandeplanen föreslås att ett mindre område om ca 1 ha avsätts som slätteräng i syfte att gynna slätteranpassade arter samt förstärka områdets betydelse som museal attraktion, där man kan visa på äldre brukningsformer. Läget för denna slätteräng är inte bestämt i nuläget utan får i samråd med markägaren väljas ut på plats och under lämplig säsong. Naturtypen i övrigt vid Långmaren har klassas som 6270 – artrika gräsmarker nedanför trädgränsen.

Förklaring till sifferkoder på kartan (föregående sida)

1. Havsstrandängar av Östersjötyp
2. 3160 Dystrofa sjöar och småvatten
3. 6110 Basiska hållmarker
4. 6270 Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen
5. 6210 Kalkgräsmarker
6. 6910 Öppen kultiverad gräsmark (naturtyp som inte behandlas i bevarandeplanen)
7. 6510 Slätterängar i låglandet
8. 7140 Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn
9. 6230 Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen
11. 9010 Västlig taiga
12. 9020 Borenemoral ädellövsskog
13. 9050 Näringsrik granskog
14. 9070 Trädklädd betesmark
15. 9080 Lövsumpskog
16. 91D0/9842 Obestämd trädbevuxen myr